

XIII TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine 2Kn4 ,8-10.14-16a)

Lugemine teisest kuningate raamatust:

Ühel päeval läks Eliisa Suunemisse ja seal oli üks rikas naine, kes kutsus teda enda poole söömaajale. Sellest ajast, kui Eliisa sealt kandist läbi läks, astus ta edaspidi iga kord selle naise juurde sisse einet võtma. Aga naine ütles oma mehele: “Ma tean, et see inimene, kes meie juures käib, on püha jumalamees. Seadkem ometi korda üks katusekamber, pangem sinna voodi, laud ja tool ning küünlajalg, et siis kui ta meile tuleb, võiks ta seal omaette olla.”

Kord kui Eliisa jälle nende juurde tuli, küsis ta ühe teenri käest, mida ta võiks tema emanda heaks teha. Teener vastas: “Vaata, tal ei ole poega ja tema mees on vana.” Siis käskis Eliisa, et ta oma emanda kohale kutsuks. Ja emand tuli ning seisis uksele. Aga Eliisa ütles talle: “Vaata, järgmisel aastal, kui ma siia tulen, hoiad sina süles oma poega.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps89 ,2-3. 16-17. 18-19 R:2)

R: Issanda heldusest ma laulan igavesti.

Issanda heldusest ma laulan igavesti,
põlvest põlve kuulutan valjul häälel sinu ustavust.

Ma tunnistan: sinu heldus kestab igavesti,
sinu ustavus püsib taevas kindlalt.

R:

Õnnis on rahvas, kes oskab hõisata,
kes kõnnib sinu palge valguses.
Sinu nime üle on nad rõõmsad iga päev,
sinu õigluse pärast nad hõiskavad.

R:

Sina oled nende ilu ja vägevus,
oma armus oled sa teinud suureks me jõu.
Meie kilp on Issanda päralt,
Issanda Püha ja meie Kuninga päralt.

R:

(Teine lugemine Ro6 ,3-4.8-11)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, kas te ei tea, et kõik, kes me iganes oleme ristitud Jeesuses Kristuses, oleme ristitud tema surmas. Ühes temaga oleme meiegi ristimise kaudu surma maetud, et nii, nagu Kristus on surnuist üles äratatud Isa kirkuse väel, nõnda võiksime meiegi elada uut, tõelist elu. Kui me nüüd oleme ühes Kristusega surnud, siis võime uskuda, et ka meid ootab elu ühes temaga. Sest me teame, et Kristus on juba surnuist üles äratatud ega sure enam kunagi, ja surmal ei ole võimu tema üle. Kui ta suri, siis suri ta patule ainsa korra, aga kui ta elab, siis elab ta Jumalale. Nõnda arvake teiegi end patule surnud olevat, et te võiksite elada Jumalale Jeesuses Kristuses.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 15,15b)

Halleluuja. Mina olen teid kutsunud sõpradeks,
sest ma olen teile ilmutanud kõik, mis ma olen kuulnud oma Isalt. Halleluuja.

(Evangeelium Mt10 ,37-42)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: “Kes armastab oma ema või isa enam kui mind, see pole mind väärt, ja kes armastab oma poega või tüdarta enam kui mind, see pole mind väärt. Ning kes ei võta oma risti ega käi minu järel, see ei ole mind väärt. Aga kes elust kinni hoiab, see kaotab selle, kes aga oma elu kaotab minu pärast, see jääb elama.

Kes teid vastu võtab, see võtab mind vastu, ja kes minu vastu võtab, see võtab vastu tema, kes ta mind on läkitanud. Kes võtab prohveti vastu tema prohveti nime pärast, see saab prohveti palga ja kes võtab vaga inimese vastu sellepärast, et see inimene on vaga, saab vaga inimese palga. Aga kes iganes annab ühele neist silmapaistmatutest juua karikatäie külma vett, tema jüngriseisuse pärast – tõesti ma ütlen teile, see ei jää ilma oma palgast.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui ma noore preestrina alustasin, oli kirikus veel palju armsaid prouasid, kes oma kõhnapoolset hingekarjasehakatist meeeldi külla kutsusid, et heatahtliku naeratuse saatel talle kõiksugused hõrgutisi lauale kanda. Lasin muidugi kõigel tänulikult hea maitsta, kuid seejuures tekkis mul vahel, huumorivõtmes öeldes, natuke loomaaiaelaniku tunne – teate ju küll, kuidas publik just loomade toitmise ajal kõige meelsamini kokku voolab, eriti just sinna, kus külastajatele pakutakse võimalust loomade toitmisel ise osaleda, näiteks elevantide heinatuuste londi otsa ulatada. On ju nii armas vaadata, kuidas loomake sööb.

Aeg aga kuldab mälestused – tagasi vaadates olen hakanud uskuma, et sellised küllakutsumised said teoks armastuse pärast Jumala vastu. Noor preester, kelle elukogemus oli veel napp ja elulugu piirdus haridusteega, oli neile külalislahketele prouadele teisalt ka kinnituseks, et usul on tulevikku, et Jumal on jätkuvalt olemas ning saadab veel uusi töötajaid oma viljaväljadele. Küllap leidsid nad ka juhatust evangeeliumi sõnadest: kes iganes annab ühele neist silmapaistmatutest juua karikatäie külma vett, tema jüngriseisuse pärast, tõesti ma ütlen teile, see ei jää ilma oma palgast! Me palvetame Kyrie...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, armastust on ajast aega peetud kõige ülemaks vooruseks, kuid peab tõdema, et praktikas on see väga vastuoluline mõiste. Mida aeg edasi, seda küünilisemaks näib muutuvat selle kasutamine suhete kohta, mida võiks pigem nimetada patuks, ärakasutamiseks või lausa hullumeelsuseks. Kuidas on see võimalik, kuidas jõutakse selleni, et ülima vooruse tähendust saab sedavõrd moonutada?

Tegelikult polegi see nii imelik, kui panna tähele, et armastusel on kaks lausa vastandlikku poolt – esiteks: olla ise armastatud, võtta vastu kellegi teise armastust ja teiseks: olla see, kes armastab kedagi teist, kes on valmis rohkem andma kui saama. Kui inimene arvab endal õiguse olevat nõuda armastust ainult kõigilt teistelt, siis ongi ta jõudnud ilmselt kõige fundamentaalsema paheni, mis saab oma jõu just sellest, et ta on kõige ülevama ja pühama vooruse vastand. Kuid armastust ei saa käsitleda ainult mustvalgelt. Pole ju näiteks imikul üldse muud valikut kui ainult nõuda, vastu võtta, ja võibolla üksnes naeratusega talle osaks saanud armastuse eest tasuda.

Võibolla saaks armastust võrrelda inimese kõige põhilisemate maitseaistingutega nagu magus, soolane, hapu ja kibe. Nii on näiteks rinnapiimas 7% sahhariide, mis teeb selle üsna magusaks. Pole ju saladus, et väikesed lapsed armastavad enamasti magusat ja nii mõnedki neist oleks valmis toituma päev läbi ainult kommidest. Vanuse lisandudes hakkab aga selguma, et ka soolane toit võib olla maitsev, hapukad varjundid annavad maitsele juurde, ning samuti rikastavad toiduelamust

pipraliste kibedus ja mõrumaitse, mida kogeme näiteks mustast kohvist või kuivast veinist, lisaks veel muud peenemad tajud.

Maitsemeelte tagant avaneb meile aga terve ainevahetuse ja energiatootmise süsteem. Ning mis selgub? Päril magus, valge suhkur ja fruktoos, on küll väga kontsentreeritud süsivesikud ja energiakandjad, kuid lõhuvad oma kristalse struktuuri tõttu veresoonkonda. Sellepärast on tervisele kasulikum katta oma süsivesikute vajadus ennekõike teraviljadest ja juurviljadest, mis kohati ei pruugi maitset üldse meenutada magusat. Soolata ei saa me kuidagi läbi, sool ja mineraalid on hädavajalikud närvisüsteemi tööks. Koos valkude ja rasvadega hoiavad need tervena nii luustikku, liigeseid kui lihaseid. Seega pole imestustväär, et inimese klassikaline lõunasöök koosneb peamiselt just nn soolast toidust, valkudest ja rasvadest, ning magustoit on ainult söömaaja väike täiendus või suure energiavajaduse korral sobiv vahepala.

Armsad õed ja vennad, armastusega on üsna samamoodi kui maitsetega: päril magusaid elamusi tohib inimese elus olla ainult väike osa, sest muidu saab tema vaimutervis kahju. Pigem tuleb panustada igapäevase elu kõige laiemale spektrile, väikestele headele asjadele, mis kõik kokku teevad inimese suureks ja hoiavad tema vaimu tasakaalus. Paraku on elu vahel ka hapu, ja ette tuleb nii kibedaid päevi kui soolaseid pisaraid. Aga kui me oskame nendega juba ette arvestada, kui me ei oota armastust ainult teistelt, kui meie armastuse tagasilükkamine teiste poolt ei löö meid jalust, kui me usume, et Jumal on meid armastanud suurema armastusega kui meie seda ette kujutada suudame – siis mõistame, et suur osa armastusest seisneb usalduses: äratundmises, et mis ka ei juhtuks, on inimese pingutus teha teistele head igal juhul mõttekas. Aamen.